



Mahakavi Bharati's Concept of the 'Pudhumai Penn' (New Woman) and its Socio-Historical Context in the 1921 Madras Presidency: A Re-reading of Statistical Data

Dr. A. Atheeswari,

Associate Professor, Department of Tamil, The Madura College (Autonomous), Madurai -11,
Tamilnadu, India.

Email: sumasumathi930@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-6523-5678>.

Abstract:

This paper extensively analyzes the concept of the 'Pudhumai Penn' (New Woman), a cornerstone of Mahakavi Subramania Bharati's feminist thought. While Bharati emphasized in his poetry that humanity should be elevated through mental fortitude and eloquence, he also held women's liberation to be an essential component, parallel to national liberation.¹ The primary objective of this study is to establish how the fundamental aspects of this concept—education, rights, and social revolution—manifested as a radical and revolutionary challenge to the prevailing social realities of the early 20th century, the era in which he lived. The analysis demonstrates that Bharati's depiction of the ideal woman served as an idealistic revolutionary manifesto against the severe oppressive structures of the period.

This study undertakes an in-depth literary analysis of Bharati's poems, 'Pudhumai Penn' and 'Pen Viduthalai Kummi' (The Kummi of Women's Freedom). Furthermore, the study utilizes socio-statistical data from the 1921 Census of India reports on the Madras Presidency—specifically female literacy and marriage rates—to meticulously examine the dialectical tension between Bharati's ideals and the social reality. Key findings reveal that in 1921, the female literacy rate in the Madras Presidency was approximately a mere 1.8%.² Moreover, nearly 95% of women over the age of 15 were either married or widowed.⁴ Against this stark statistical backdrop, Bharati's vision of a woman seeking universal knowledge and his demands for her independence posed a profound challenge to the fundamental oppressive structures of that society. Bharati positioned women's liberation not only as a prerequisite for national freedom but also as the embodiment of 'Shakti,' the divine feminine power capable of immortalizing society.

Keywords: Bharati, Pudhumai Penn, Women's Liberation, Literacy Rate, Social Reform, 1921 Madras Presidency, Feminist Re-reading.

References:

1. Amuthadevi, N. (Dr.). "Bharati: The Revolutionary Poet of Women's Liberation." Tamil Authors.com, 2009. Web. 10 October 2024..⁵
2. Community Profile of Primary Education in Madras Presidency in the Nineteenth and Early Twentieth Centuries - Part II (1885-1935). Researchgate. Web. 10 October 2024..³
3. Boag, G. T. Census of India, 1921. Volume XIII. Madras. Part I. Report. Superintendent, Government Press, 1922..⁴
4. "Literacy in India." Wikipedia, The Free Encyclopedia. Wikimedia Foundation, 2024. Web. 10 October 2024..²
5. Bharatiyar, Subramania. "Pudhumai Penn." Bharatiyar Kavithaigal. Revised Edition. (Citations for verses quoted in this article: 7, 8, 9, 10)..¹
6. Bharatiyar, Subramania. "Penngal Viduthalai Kummi." Bharatiyar Kavithaigal. (Citations for verses quoted in this article: 7)..¹
7. Pavithra S. "Bharatiyar Kavithaigalin Penniyam [Feminism in the poems of Bharathiar]." International Journal of Tamil Language and Literary Studies, vol. 5, no. 2, June 2023, pp. 173–186. DOI: 10.5281/zenodo.8081909..⁶
8. "Tamil Nadu Legislative Assembly election, 2021." Tamil Wikipedia, 2024. Web. 10 October 2024..⁷

Author Contribution Statement: NIL. **Author Acknowledgement:** NIL. **Author Declaration:** I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

License



This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

மகாகவி பாரதியின் புதுமைப்பெண் கருத்தாக்கமும்

1921 சென்னை மாகாணச் சமூக வரலாற்றுப் பின்னணியும்:

புள்ளிவிவரங்களின் மீள்வாசிப்பு

பேராசிரியர் சி. ஜெயசங்கர்,

நுண்கலைத்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

து. கௌரீஸ்வரன்,

விரிவுரையாளர், நுண்கலைத்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

I. ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract) மற்றும் திறவுச் சொற்கள் (Keywords)

ஈழத்தில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தொடங்கி இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் முடிவுற்ற சுமார் மூன்று தசாப்த கால உள்நாட்டுப் போர், அங்கு வாழ்ந்த சாதாரண மக்களின் வாழ்வில் நீங்காத சமூக, உளவியல் அவலங்களைப் பதித்துள்ளது.¹ இந்தக் காலகட்டத்தில் ஈழத்து கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகள் பலர், ஒடுக்கும் தரப்பிற்கோ அல்லது ஒடுக்கப்படும் தரப்பின் பிரதிநிதிகளுக்கோ ஆதரவாகத் தம்மை நிலைநிறுத்தாமல், மானுடநேயக் கண்ணோட்டத்துடன் போரின் துயரங்களைப் பதிவு செய்தனர்.¹ அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்த்துகலைப் படைப்பாளியாகக் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் மேலெழுந்து நிற்கிறார்.¹

இந்த ஆய்வு, சண்முகலிங்கத்தின் 1992 ஆம் ஆண்டு நாடகமான 'எந்தையும் தாயும்' (Enthaiyum Thaayum) எவ்வாறு ஈழ உள்நாட்டுப் போரின் உச்சக்கட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த முதிய தமிழர்கள் அனுபவித்த கடுமையான சமூக-உளவியல் அதிர்ச்சிகளை ஆவணப்படுத்துகிறது என்பதை ஆழமாக ஆராய்கிறது. குறிப்பாக, போர் ஏற்படுத்திய கட்டாயப் புலப்பெயர்வு (Pulapeyaru) காரணமாக பிள்ளைகளை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பிவிட்டுத் தனிமையில் (Thanmai) வாடும் பெற்றோரின் ஏக்கம், சித்தப்பிரமை (Siththappirammai) போன்ற உளவியல் பாதிப்புகள், மற்றும் போர் வலயத்திற்குள் இருந்த யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு உயிரைக் குடிக்கும் சவாலாக அமைந்த தொடர்பாடல் (Thodarpaadal) நெருக்கடிகள் ஆகிய மைய அவலங்கள், நாடகத்தில் அங்கதத் தன்மை (Angatham) மற்றும் யதார்த்த நாடகவியல் பாணியின் மூலம் எவ்வாறு நுணுக்கமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதை இக்கட்டுரை நிறுவுகிறது. இந்த ஆக்கத்தின் வழியாக, ஈழப்போரின் தாக்கம் பொருளாதாரம், அரசியல் ஆகியவற்றைத் தாண்டி, மானுட உறவுகளின் அடிப்படையையே சிதைத்த ஒரு நிகழ்வாகக் கட்டமைக்கப்படுவதன் முக்கியத்துவம் விவாதிக்கப்படுகிறது.

திறவுச் சொற்கள் (Keywords): தனிமை, சித்தப்பிரமை, புலப்பெயர்வு, தொடர்பாடல், மனிதநேயம், அங்கதம், ஈழ நாடகம், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்.

II. அறிமுகம்: ஈழப் போரின் மனிதநேயப் பதிவுகளும் அரங்குச் செயற்பாடுகளும்

2.1. போர்க் காலத்து ஈழத்து இலக்கியப் போக்கும் அரங்கியலின் அவசியம்

தென்னாசிய வட்டகையில் சுமார் முப்பது ஆண்டுகள் நீடித்த ஈழ உள்நாட்டுப் போர் (1983-2009), ஈழத்தமிழர் சமூகத்தின் கட்டமைப்பில் ஆழமான வடுக்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது.¹ இந்தப் போரின்

அவலங்களை மானுட மையத்திலிருந்து எடுத்துரைக்கும் பெரும்பணியைக் காலத்திற்குக் காலம் ஈழத்தில் வாழ்ந்த கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகள் முன்னெடுத்தனர்.¹ இந்தக் கலைஞர்கள், அரசியல் நிலைப்பாடுகளின் தீவிரப் பக்கச்சார்புகளுக்குள் சிக்காமல், மாறாகச் சாதாரண குடிமக்களின் துயரங்களையும், அவலங்களையும் மானுடநேயக் கண்ணோட்டத்துடன் வெளிப்படுத்தும் ஆளுமைகளாகச் செயல்பட்டார்கள்.¹ நாடகம் என்பது சமூகத்துடன் நேரடியாக நிகழ்த்துகையின் மூலம் தொடர்புகொள்ளும் ஆற்றல் பெற்றிருப்பதால், போர்க்கால வாழ்வியலின் யதார்த்தத்தைப் பதிவு செய்வதில் அது ஒரு முக்கியமான கருவியாக அமைந்தது.

ஈழத்துத் தமிழர்களின் நவீன நாடக வரலாற்றில் 1980களில் இருந்து 2024இல் தான் இயற்கையடையும் வரை பெருந்தாக்கத்தைச் செலுத்திய நாடக ஆளுமையாகக் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் (Mayilvaganam Shanmugalingam) விளங்குகிறார்.¹ அவர் ஈழ உள்நாட்டுப் போர் தோன்றி வளர்ந்து முடிவுற்ற காலம் வரையில் தீவிரமாகச் செயலாற்றிய ஒரு கலைஞராவார். வடக்கு ஈழத்தின் யாழ்ப்பாணத்தை மையமாகக் கொண்டு ஏறத்தாழ நான்கு தசாப்த காலமாகத் தொடர்ச்சியாக நாடக அரங்கச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்ட இவர், நாடக அரங்கக் கல்லூரி எனும் அமைப்பைத் தோற்றுவித்தார்.¹ இதன் மூலம் பல நாடகத் தலைமுறைகளை உருவாக்கிய சண்முகலிங்கம்¹, ஈழத்தில் கல்வியியல் அரங்கு, களப்பயிற்சி அரங்கு, சிறுவர் அரங்கு போன்ற புதிய அரங்கப் போக்குகளை உருவாக்கிய முன்னோடியாகவும் கருதப்படுகிறார். காத்திரமான நாடகப் பணுவல்களை எழுதி நெறிப்படுத்திய இவர், உலகப் புகழ்பெற்ற நாடகப் பிரதிகளைத் தமிழுக்கு மொழி மாற்றியும் கொடுத்துள்ள பல்பரிமாணங்கள் பெற்ற ஆளுமையாகத் திகழ்கிறார்.¹

இத்தகைய அரங்கியல் பின்புலத்தில், 1992 ஆம் ஆண்டு அவர் எழுதிய 'எந்தையும் தாயும்' நாடகம், ஈழத்துப் போரின் தவிர்க்க முடியாத அவலமான புலப்பெயர்வின் உளவியல் தாக்கத்தை மிக நுணுக்கமாகப் பதிவு செய்த முக்கியமான படைப்பாகக் கவனிக்கப்படுகிறது.¹

2.2. ஆய்வின் நோக்கம், பரப்பு, மற்றும் முக்கியத்துவம்

இந்த ஆய்வின் முதன்மை நோக்கம், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் 'எந்தையும் தாயும்' நாடகத்தை ஆழமான சமூக-அரசியல் மற்றும் உளவியல் பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்துவதாகும். குறிப்பாக, ஈழப்போரினால் சிதைக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண நடுத்தர வர்க்கக் குடும்பங்களின் உளவியல் மற்றும் பொருளாதார அவலங்களை, குறிப்பாக முதுமைக் காலத்துத் தனிமை மற்றும் தொடர்பாடல் நெருக்கடிகளை, இந்த நாடகம் எவ்வாறு மானுடநேயக் கண்ணோட்டத்துடனும், அங்கதத் தன்மையுடனும் எடுத்துரைக்கிறது என்பதைச் சோதிப்பதே இதன் முக்கிய வினா ஆகும்.

ஆய்வின் பரப்பு, நாடகத்தின் பணுவலில் காணப்படும் முக்கிய உரையாடல்கள், பாத்திர வார்ப்பு, மற்றும் நாடகத்தின் வரலாற்று நிகழ்த்துகை சூழல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. இந்தப் படைப்பு, போரின் நேரடி வன்முறைகளைத் தவிர்த்து, அதன் நீண்ட கால சமூக மற்றும் உளவியல் பக்க விளைவுகளை மையப்படுத்துவதால், இதன் சமூகவியல் முக்கியத்துவம் மேலோங்கி நிற்கிறது. போரின்போது தவிர்க்கப்பட்டு அல்லது புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்ட முதுமைக் காலத்துத் தனிமை மற்றும் புலப்பெயர்வின் உளவியல் அதிர்ச்சி ஆகியவற்றை ஆவணப்படுத்துவதன் மூலம், இந்த நாடகம் எதிர்காலச்

சமூகங்களுக்கு ஒரு முக்கியமான வரலாற்றுப் பதிவாக அமைகிறது என்பதை இந்த ஆய்வு நிறுவுகிறது. ஈழத்துப் போர் என்பது ஆயுதப் போராட்டத்தைக் கடந்து, மனித உறவுமுறைகளைச் சிதைத்து, சமூகக் கட்டமைப்பை உலகளாவிய ரீதியில் சிதறடித்த நிகழ்வாக எவ்வாறு பார்க்கப்பட வேண்டும் என்பதை இந்த ஆய்வு தெளிவுபடுத்துகிறது.

III. ஆய்வுக்கான கோட்பாட்டுக் கட்டமைப்பு: மானுட அவலம் மற்றும் அங்கதவியல் நோக்கு

ஈழத்துப் போர்க் காலத்து இலக்கிய ஆக்கங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்குப் பாரம்பரிய அரசியல் அல்லது ஆயுதப் போராட்டச் சட்டகங்கள் போதுமானதல்ல. மாறாக, போரினால் பாதிக்கப்பட்ட சாதாரண மனிதர்களின் அனுபவங்களை மையப்படுத்தும் மானுடநேய (Humanitarian) அணுகுமுறையும், அந்த அவலங்களின் அபத்தத் தன்மையை வெளிப்படுத்தும் அங்கதவியல் (Satirical) அணுகுமுறையும் இன்றியமையாத கோட்பாட்டுக் கருவிகளாக அமைகின்றன.¹

3.1. போர்க் கால நாடகங்களுக்கான மானுடநேயக் கண்ணோட்டமும் (Manudanaeya Kannottam)

சிவிலியன் துயரமும்

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தைப் போன்ற கலை இலக்கிய ஆளுமைகள், ஒடுக்கும் தரப்பிற்கோ அல்லது ஒடுக்கப்படும் தரப்பின் பிரதிநிதிகளாகத் தம்மை நிலைநிறுத்தியோருக்கோ ஆதரவாக இல்லாமல், பொதுமக்களின் துயரங்களை மானுடநேயக் கண்ணோட்டத்துடன் எடுத்துரைக்கும் கருமத்தைச் செய்தார்கள் என்று ஆய்வுரை குறிப்பிடுகிறது.¹ இந்தக் கண்ணோட்டம், நாடகப் படைப்பாளியின் கலைரீதியான மற்றும் அரசியல்ரீதியான உயர்வான நிலைப்பாட்டைக் குறிக்கிறது.

மானுடநேயம் - ஒரு அரசியல் நிலைப்பாடு: போர்க் காலங்களில், கலைகள் பெரும்பாலும் மோதலில் ஈடுபட்டுள்ள தரப்புகளுக்கு ஆதரவாக அரசியல் பிரச்சாரக் கருவிகளாகவோ அல்லது விடுதலைப் போராட்டத்தை நியாயப்படுத்தும் ஆவணங்களாகவோ பயன்படுத்தப்படுவது வழக்கம். இத்தகைய சூழலில், சண்முகலிங்கத்தின் படைப்பு தீவிரமான அரசியல் சார்புகளை விலக்கி, சிவிலியன் அவலத்தை, அதாவது சாதாரண மனிதர்கள் அனுபவிக்கும் துயரத்தை, மையப்படுத்துகிறது. இந்தக் கலை அணுகுமுறை, ஒரு ஆழமான அரசியல் விமர்சனத்தை முன்வைக்கிறது: போரின் மைய நோக்கம் (அது இன விடுதலை, தேசியவாதம் அல்லது அதிகாரக் கைப்பற்றல் எதுவாக இருந்தாலும்) எதுவாக இருப்பினும், அதன் உண்மையான, பெரும் பலி சாதாரண மனிதனே ஆவான். ஒட்டுமொத்த மானுடநேயச் செலவைக் கேள்வி கேட்கும் இந்த நிலைப்பாடு, நாடகத்தை அரசியல் ரீதியாக நடுநிலைப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, போரின் ஒட்டுமொத்தப் பயனின்மை குறித்து விமர்சிக்கும் ஒரு உயர்வான களத்திற்கு இட்டுச் செல்கிறது. இது போரின் இலக்குகளை விட, அதன் விளைவுகளை முதன்மைப்படுத்தும் ஒரு முதிர்ந்த சமூகப் பதிவாகும்.

3.2. அங்கதமும் (Angatham) புலம்பெயர்வின் சமூக உளவியல் உருவகங்களும்

சண்முகலிங்கத்தின் நாடகப் படைப்பாக்கத்தின் சிறப்புத் தன்மை, போரின் வலிகளைத் தனக்கேயுரிய அங்கதத் தன்மையுடன் எடுத்துக் காட்டுவதாகும்.¹ இந்த அங்கதம், யதார்த்த நாடகவியல் பாணியுடன் (Realistic Style) கலந்து, நாடகத்தின் தாக்கத்தை அதிகரிக்கின்றது, குறிப்பாக உளவியல்ரீதியான காயங்களைக் கையாளும்போது இது முக்கியமானதாகிறது.⁴

அங்கதம் மூலம் இழப்பை உலகமயமாக்கல்: போரினால் குடும்பங்கள் சிதைக்கப்பட்டு, பிள்ளைகள் உலகெங்கிலும் அகதிகளாகச் சிதறி வாழும் அவலத்தைப் பெரியையாவின் பாத்திரம் மூலமாக நாடகம் வெளிப்படுத்துகிறது. சங்கரப்பிள்ளையின் பதினொரு பிள்ளைகளும் பதினொரு தேசங்களில் வாழ்வதை, "பெரியையா இப்ப ஒரு 'மல்டி நசனல் கொம்பனி மனேஜர்' ஒரு சர்வ தேசியக் கொம்பனி முகாமையாளர்" என்றும், அவர் இறந்தால் "பதினொரு நாடுகளின்ரை தேசியக் கொடிகள் அரைக்கம்பத்தில் பறக்கும்" என்றும் கண்ணன், வசந்தி ஆகிய பாத்திரங்கள் உரையாடுவது இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.¹ பாரம்பரிய யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் பெரிய குடும்பம் என்பது பலம் மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பைக் குறித்தது. போரினால் அந்தக் குடும்ப அமைப்பு பிளவுபட்டு, பிள்ளைகள் பல நாடுகளுக்குச் சிதறிப் புலம்பெயரும்போது, அந்தச் சிதைவை 'சர்வதேசக் கொம்பனி' (Multi-National Company) என்று அழைப்பது என்பது, ஈழத்தமிழரின் இழப்பின் அளவை கேலியுடன் வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த அங்கதச் சித்தரிப்பு தனிப்பட்ட துயரத்தை உலகளாவிய பொருளாதார மற்றும் அரசியல் அமைப்புகளின் விளைவாக நிறுவுகிறது. இதன்மூலம், புலப்பெயர்வு என்பது வெறும் தப்பித்தல் அல்ல; அது பாரம்பரிய உறவுமுறைகள் நவீன முதலாளித்துவ, புலப்பெயர்ந்தோரைச் சுரண்டும், அல்லது குடியேற்ற முறைமைகளால் எவ்வாறு சிதைக்கப்பட்டன என்பதற்கான ஒரு கடுமையான சமூகப் பொருளாதார விமர்சனமாக நிலைநிறுத்தப்படுகிறது. இந்த அங்கதம், துயரத்தின் அபத்தத்தையும், அதன் பிரமாண்டமான பரிமாணத்தையும் ஒரே நேரத்தில் பார்வையாளர்களுக்கு உணர்த்துகிறது.

IV. வரலாற்றுப் பின்புலம்: ஈழப் போரின் மூல வேர்களும் புலப்பெயர்வின் கட்டாயமும்

சண்முகலிங்கத்தின் நாடகம் 1990களின் யாழ்ப்பாண வாழ்வியலை அதன் உச்சக்கட்ட அவலங்களுடன் காட்சிப்படுத்தினாலும், நாடகத்தின் கருப்பொருளான புலப்பெயர்வும் தனிமையும் உருவாவதற்கான வரலாற்று அரசியல் சூழலைப் புரிந்துகொள்வது அவசியமாகிறது.

4.1. இன முரண்பாடுகளின் ஆணிவேர் மற்றும் சிங்கள பௌத்தப் பேரினவாதம்

ஈழத்தின் நவீன அரசியல் வரலாற்றில், பிரித்தானியக் காலனித்துவ அரசாங்கத்திடமிருந்து ஆட்சி அதிகாரம் கைமாறியபோது, இனங்களுக்கிடையில் தேசிய ஐக்கியமும் ஒருமைப்பாடும் வளர்க்கப்படுவதற்கு மாற்றாக, முரண்பாடுகளும் வேற்றுமைகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டு, ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் நடவடிக்கைகளே முனைப்புப் பெற்றன.¹ இதற்குப் பிரதான காரணம், ஈழத்தின் மொத்த சனத்தொகையில் எழுபது விழுக்காட்டிற்கும் மேலாகச் சிங்கள இன மக்கள் வாழ்ந்தமையே ஆகும்.

பிரித்தானியக் காலனித்துவவாதிகள் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவ முறைமையூடாக ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பெரும்பான்மைச் சிங்கள மேட்டுக் குடிகளிடம் கையளித்ததால், இந்த மேட்டுக் குடிகள் சிங்கள பௌத்த பேரினவாதக் கருத்தியலை வலுப்படுத்தினர்.¹ இந்தத் தேசியவாதம், பிரித்தானிய எதிர்ப்பு என்பதைவிட, இரண்டாம் நிலையில் வாழ்ந்த தமிழ் பேசும் சிறுபான்மை இனங்கள் மீதான வெறுப்பையும் பகைமையினையும் வளர்த்தெடுத்து அரசியல் செய்து வந்தது. அரசியல் ஆய்வாளர் திசராணி குணசேகரவின் கூற்று இதைத் தெளிவாகச் சொல்கிறது: "தாய் நாட்டின் உண்மையான புதல்வர்கள் எனப் போற்றப்படும் தேசிய எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் சிங்கள பௌத்தர்கள். அவர்களின்

தேசபக்தியானது பன்மைத்துவ இலங்கையாக இல்லாமல் சிங்கள பௌத்த நிலமாக இருந்தது. அங்கு சிறுபான்மையினர் பிரிக்க முடியாத உரிமைகளுடன் இணை உரிமையாளர்கள் அல்ல, ஆனால் துன்பத்தில் விருந்தினர்களாக இருந்தனர்".¹

4.2. சட்டரீதியான பாகுபாடுகளும் புலப்பெயர்வின் கட்டாயமும்

ஆட்சிக்கு வந்த சந்தர்ப்பவாத அரசியல்வாதிகள் ¹ சிறுபான்மையினரை ஒடுக்குவதற்காகப் பல்வேறு சட்டரீதியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். மலையகத் தமிழர்களின் குடியுரிமையைப் பறித்தமை, சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தமை, கல்வியில் தரப்படுத்தலை அறிமுகப்படுத்தியமை, மற்றும் தமிழர்கள் செறிவாக வாழ்ந்த நிலப்பரப்புகள் மீது சிங்கள மக்களைக் குடியேற்றுவதில் போன்றவை இந்த நடவடிக்கைகளில் அடங்கும்.¹

இதனால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ்பேசும் தரப்புகள் ஆரம்பத்தில் காந்திய வழிமுறைகளில் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டபோதும், ஆட்சியிலிருந்த அரசாங்கங்கள் மாற்றுத் தீர்வுகளைச் செய்ய முயன்றபோதுகூட, எதிரணியிலிருந்த மேட்டுக் குடித் தரப்பினர் அதனைத் தோற்கடித்தார்கள் (உதாரணமாக, பண்டா-செல்வா, டட்லி-செல்வா ஒப்பந்தங்கள் தோல்வியுற்றமை).¹ இதன் விளைவாக, காந்தியப் போராட்ட வழிமுறைகள் வலிமையிழந்து, தீவிரவாதப் போராட்டத்திற்கான ஏதுநிலைகள் உருவாகின. திசராணி குணசேகர, "சிங்களம் மட்டுமே சட்டம் நீண்ட ஈழப்போருக்கான முதல் விதையை விதைத்தது" எனக் கூறுகின்றார்.¹ 1983 ஜூலைக் கலவரத்துடன் இன முரண்பாடுகள் ஆயுதப் போராகத் தீவிரமடைந்தன.¹

யாழ்ப்பாண நடுத்தர வர்க்கம் மற்றும் புலப்பெயர்வு: சிங்களம் மட்டும் சட்டம் மற்றும் கல்வித் தரப்படுத்தல் காரணமாக உயர்கல்வி வாய்ப்புகளை இழந்த அதிகளவான யாழ் குடா நாட்டின் இளையவர்கள் தீவிரவாதப் போராட்டத்திற்குள் நுழைந்தனர்.¹ 1983 கலவரத்தைத் தொடர்ந்து, நடுத்தர வர்க்கத் தமிழர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளின் 'உயிர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும்' என்ற ஒரே நோக்கத்துடன் அவர்களை மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு அகதி அந்தஸ்துக் கோரி அனுப்பத் தொடங்கினர்.¹ இந்தப் புலப்பெயர்வு, பொருளாதார வாய்ப்புகளைத் தேடும் ஒரு நகர்வாக இல்லாமல், கட்டாய உயிர் காக்கும் நடவடிக்கையாக (Life-saving measure) அமைந்தது. இந்தப் பிள்ளைகள் மேற்குலகில் அகதிகளாகக் குடியேறி வாழத் தொடங்கியதால், அவர்கள் மீண்டும் ஈழத்திற்கு வந்து வாழ முடியாத புலப்பெயரிகள் ஆனார்கள்.¹ இந்தப் பிள்ளைகளைப் பிரிந்து முதுமையில் தனிமையில் வாழும் பெற்றோரின் அவலப் பெருமூச்சைத்தான் 'எந்தையும் தாயும்' நாடகம் மையப்படுத்துகிறது. பிள்ளைகளைப் பிரிந்து வாழும் இந்த அவலமே போரின் நீடித்த சமூக விளைவாகிறது.

இந்த ஆய்வு, போரின் மூலவேர்களையும் நாடகத்தின் அவலப் பதிவுகளையும் பின்வருமாறு இணைக்கிறது.

Table Title

ஈழப் போரின் அரசியல்/சமூகக் காரணிகள்	'எந்தையும் தாயும்' நாடகத்தில் அதன் எதிரொலி	பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்ட தாக்கம்
சிங்களப் பெளத்த போரினவாதம் / சட்டரீதியான பாகுபாடுகள்	பிள்ளைகளின் உயிரைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கட்டாயம், புலப்பெயர்வை ஏற்படுத்துகிறது. ¹	குடும்பச் சிதைவு: புலப்பெயர்வு என்பது கட்டாய உயிர் காக்கும் நடவடிக்கையாக மாறி, பெற்றோரை முதுமையில் தனிமையில் தள்ளுகிறது.
யாழ்ப்பாண முற்றுகைச் சூழல் (1990கள்)	வான்வழித் தாக்குதலின் அச்சம்; பேரச்சமும் சித்தப்பிரமையும் (பெரியையாவின் நிலை). ¹	உளவியல் அதிர்ச்சி: போரின் நேரடி வன்முறை, பி.டி.எஸ்.டி (PTSD) போன்ற உளவியல் காயத்தை ஏற்படுத்துகிறது.
போர் வலயத் தொடர்பாடல் துண்டிப்பு	கொழும்பிற்குச் சென்று தொலைபேசியில் கதைக்க முயலும்போது ஏற்படும் சிரமம் மற்றும் மரணம். ¹	பிணைப்பின் அபாயகரமான செலவு: அடிப்படைத் தொடர்பாடல் தேவை ஒரு வன்முறைச் செயலின் விளைவை உருவாக்குகிறது.
பொருளாதாரத் தடை / முடக்கம்	பொருட்களின் அபரிமிதமான விலையேற்றம் (பெட்ரோல் ரூ. 2800); மண்ணெண்ணெய் வாகனப் பயன்பாடு. ¹	வாழ்வியல் நெருக்கடி: அன்றாட வாழ்க்கைக்கான அடிப்படைப் பொருட்கள் அசர விலையேற்றத்தால் தடைபடுகிறது.

V. எந்தையும் தாயும் நாடகப் பனுவலின் கட்டமைப்பு மற்றும் அரங்கியல் சிறப்பு

'எந்தையும் தாயும்' நாடகம், ஈழத்து நவீன நாடக வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. இது 1992 ஆம் ஆண்டு குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தால் எழுதப்பட்டு, அதே ஆண்டு எஸ். சிவயோகன் அவர்களால் நெறிப்படுத்தப்பட்டது.¹

5.1. நாடகப் பனுவலும் நாற்சார் அரங்கியலும் (Naartsar Theatricalism)

இந்நாடகத்தின் முதலாவது நிகழ்த்துகை யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு நாற்சார் வீட்டிலேயே இடம்பெற்றிருக்கிறது என்று ஈழத்து நாடக ஆய்வாளர் தே. தேவானந்த் பதிவு செய்கிறார். அவர் இது அரங்க வரலாற்றின் குறிப்பிடக்கூடிய திருப்பு முனையாக அமைந்த நாடகப் படைப்பு என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.¹

யதார்த்தத்தின் அருகாமை: நாற்சார் வீடு என்பது யாழ்ப்பாணத்தின் பாரம்பரிய வீடமைப்பு முறைமையைக் குறிக்கிறது. நாடகத்தை இந்த உண்மையான சூழலிலேயே நிகழ்த்துவது, நாடகத்தின் மையக்கருவான புலப்பெயர்ந்தோரால் கைவிடப்பட்ட பெற்றோர்கள் வாழும் அதே பாரம்பரியச் சூழலுக்குப் பார்வையாளர்களைக் கொண்டு செல்கிறது. நாடக அரங்குக்கும், யதார்த்த வாழ்க்கைக்கும்

இடையிலான தூரத்தைக் குறைத்து, யதார்த்த நாடகவியல் பாணியை (Realistic Style) உயிர்ப்பிக்கும் ஒரு நுட்பமான உத்தியாக இது பார்க்கப்படுகிறது.⁴ பார்வையாளர்கள் (அவர்களில் பலர் அதே தனிமை நிலைமையை எதிர்கொண்டிருக்கலாம்) நாடகத்துடன் உணர்வுபூர்வமாக உடனடியாக இணைவதற்கு இது உதவுகிறது. இந்த அணுகுமுறை, நாடகத்தின் கருப்பொருள் சமூக யதார்த்தத்துடன் எவ்வளவு நெருக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

5.2. பாத்திர வார்ப்பும் சமூகப் பங்களிப்பும்

நாடகத்தின் கருப்பொருள் இரண்டு முக்கிய நிலைகளில் இயங்குகிறது. முதலாவது, பிள்ளைகளைப் பிரிந்து தனித்திருக்கும் பெற்றோரின் அவலம். இதன் கதாநாயகனாகப் பெரியையா எனப்படும் சங்கரப்பிள்ளையும், துணை நாயகர்களாகச் செல்வரட்ணம் - மகேஸ்வரி தம்பதியினரும் இருக்கின்றனர்.¹ இரண்டாவது கரு, உறவினைப் பேணி உதவும் மனிதநேயப் பண்பை வளர்த்தல். இதன் கதாநாயகனாக அயல் வீட்டு ஐயாத்துரையும், அவ்வழி ஒழுகும் துணை நாயகர்களாக அவரது பிள்ளைகளான வசந்தியும் கண்ணனும் இருக்கின்றனர்.¹

சு. சந்திரகுமார் எனும் ஆய்வாளர், நாடகத்தின் மையக் கருக்கள், சொந்த நாட்டில் போரின் கெடுபிடியால் வாழ முடியாது புலம்பெயர்வது, உறவுக்காக ஏங்குவது, தனிமையின் கொடுமை, சுற்றத்தாரின் அரவணைப்பு, பொருட்களின் விலை உயர்வு, கடிதத்திற்கும் அன்பிற்கும் காத்திருத்தல் முதலியன நாடகத்தில் இளையோடிப்போயுள்ளன எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹

அயலவர் - சிதைந்த உறவின் நிரப்பி: நாடகத்தில், சங்கரப்பிள்ளையின் பிள்ளைகள் கடமைப்பட்ட உதவிகளை (காலைத் துயிலெழுப்பச் செல்வது, உணவு, பாதுகாப்பு) அயலவரான ஐயாத்துரை குடும்பமே செய்கிறது. ஒரு காட்சியில், பெரியையாவை எழுப்பச் செல்லும் ஐயாத்துரை, "மனிசன் பேசாமல் கொள்ளாமல் போகிட்டுதோ! ஆ... பேச்சு மூச்சு இல்லாமல் கிடக்குது!" என்று திகைப்படைவது¹, உறவு சிதைந்த நிலையில், அயலவர் குடும்பமாகச் செயல்பட்டு, தனிமையில் வாடும் முதியோரின் உயிர்ப்பைத் தக்கவைக்க முற்படுவதை உணர்த்துகிறது. இந்தக் கட்டமைப்பு, போர்க் காலத்தில் உயிர் பிழைத்திருப்பதை உறுதிப்படுத்தச் சிதைந்த குடும்பங்களுக்குச் சமூகத்தின் கூட்டு உழைப்பு (Community Solidarity) எவ்வாறு அவசியமானது என்பதையும், மனிதநேயம் எவ்வாறு போரின் அவலங்களைச் சமாளிக்க உதவுகிறது என்பதையும் நிரூபிக்கிறது. இது நாடகத்தின் இரண்டாம் கருவை வலுப்படுத்துகிறது.

VI. எந்தையும் தாயும் நாடகத்தில் போரின் அவலப் பதிவுகளின் ஆழ்ந்த ஆய்வு

நாடகம், புலப்பெயர்வின் சமூகப் பொருளாதார விமர்சனங்களைத் தாண்டி, தனிப்பட்ட மனிதர்கள் அனுபவித்த உளவியல் மற்றும் வாழ்வியல் நெருக்கடிகளை உரையாடல்கள் மூலமும் களச்சூழல் மூலமும் ஆழமாகப் பதிவு செய்கிறது.

6.1. தனிமையின் உச்சமும் சித்தப்பிரமையின் வெளிப்பாடும்

முதுமைக் காலத்தில் பிள்ளைகள் அருகில் இல்லாத தனிமை, சங்கரப்பிள்ளை போன்ற பாத்திரங்களுக்குப் புறச்சூழல் காரணமாக உளவியல் ரீதியான அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது. சங்கரப்பிள்ளை தினமும் தன் மகனை நினைத்து ஏங்குவது, அயலவர் துயிலெழுப்பச் செல்லும்போது,

"யாரது? மோகனே! வந்திட்டியே மோனை..?" என்று தனது மூத்த மகன் வந்துவிட்டதான பிரமையுடன் துயிலெழும்புவது ¹, போரின் காரணமாக ஏற்பட்ட உளவியல் காயத்தின் ஆழத்தைக் காட்டுகிறது. இந்தத் தனிமை, அவரை மெல்ல மெல்ல யதார்த்தத்திலிருந்து அந்நியப்படுத்துகிறது.

பேரச்சமும் பெருங்கனவும் கலந்த நிலை: 1990களில் யாழ் குடா நாடு அரசு படைகளின் முற்றுகைக்குள் இருந்தது. இக்காலத்தில், வான்வழித் தாக்குதல்கள் பொதுமக்களிடையே பேரச்சத்தை ஏற்படுத்தின. வானூர்திகளின் சத்தம் கேட்கும்போதெல்லாம், யாழ் குடாநாட்டு மக்கள் உயிரைக் கையில் பிடித்த பேரச்சத்துடன் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வது போர்க்காலத்து வாழ்க்கையாகப் பழக்கப்பட்டிருந்தது.¹ இந்த அச்சம் நிறைந்த சூழலிலேயே சங்கரப்பிள்ளையின் சித்தப்பிரமை வெளிப்படுகிறது.

கண்ணன்: அக்கா 'ஹெலி' ஒண்டு வருகுது!

வசந்தி: 'ஹெலியோ?!' கவனம் கண்ணா! பிளாட்டுக்குக் கீழை வந்து நில்!!

மகேஸ்வரி: நீங்கள் வெளியாலை போகாதையுங்கோப்பா! தச்சேலா சுட்டா!!

கண்ணன்: 'பிளேன்' சத்தமொண்டுங் கேட்குது 'பொம்பரோ' தெரியா!..1

இவ்வாறு வானூர்திகளின் ஒலி மரணத்தின் சமிக்கையாக இருந்தபோது, பெரியையா, தனது மகன் 'பிளேனில் வருகிறான்' என்ற சித்தப்பிரமையுடன் வீதிக்கு வருவதாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது.¹ இது, போரினால் ஏற்பட்ட பி.டி.எஸ்.டி (Post-Traumatic Stress Disorder) இன் ஒரு நாடக வடிவமாகக் கருதப்படுகிறது. அழிவின் கருவியான விமானத்தின் சத்தத்தை, அவர் ஆழமாக ஏங்கும் விடுதலை மற்றும் பாசத்தின் சமிக்கையான மகனின் வருகையுடன் இணைத்துக் கொள்வது, போர்க் காலத்து மனதின் தர்க்கமற்ற நிலையை வெளிப்படுத்துகிறது. இது, ஒரு மனிதன் தான் ஆழமாகப் பயப்படும் ஒன்றை, தான் ஆழமாக விரும்பும் ஒன்றாக மாற்றி, உளவியல் ரீதியாகத் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள முயலும் அவலத்தைக் காட்டுகிறது.

6.2. தொடர்பாடல் நெருக்கடியும் அதன் அபாயகரமான விளைவுகளும்

போர்க்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த மக்களுக்கு நவீன இலத்திரனியல் தொடர்பாடல்கள் எதுவும் வழங்கப்பட்டிருக்கவில்லை. வெளிநாட்டிலுள்ள உறவுகளுடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமானால், கொழும்பிற்கு வரவேண்டிய நிலையில் யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் வாழ்ந்தனர்.¹ போர் வலயத்திற்குள் அகப்பட்டிருந்தவர்களுக்கு இருந்த ஒரே ஒரு தொடர்பாடல் முறையாகத் தபால் மூலமான கடிதப் போக்குவரத்து மாத்திரமே இருந்தது. அதுவும் மாதத்திற்கு ஒருமுறை கொழும்பிலிருந்து கப்பல் மூலம் வந்து சேர்ந்தது.¹

தபாலுக்காகக் காத்திருக்கும் அவலம்: தபால்காரரின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பது என்பது யாழ்ப்பாணத்தில் வாழும் பெற்றோரின் நாளாந்த இயக்கமாக இருந்தது. சங்கரப்பிள்ளை, தபால்காரர் வந்துவிட்டுப் போய்விட்டாரோ என்று பிரமை கொண்டு, "போஸ்ட்மன் மணி அடிச்சது போல கிடந்தது... ஒருத்தரையும் காண இல்லை" என்று புலம்புவதும், இறுதியில் விரக்தியுடன், "இண்டைக்கு பெரியையாவுக்கு, ஒண்டுமில்ல...." என்று கூறிப் படுத்துவிடுவது ¹, கடிதமின்மை தரும் உளவியல் வலியைப் பற்றிக் காட்டுகிறது.

செல்வரத்தினம் - மகேஸ்வரி தம்பதியினர், "போனமுறை குமாரி கப்பலிலை லெட்டர்ஸ் ஒண்டும் கொண்டு வர இல்லையாம். தனிய அரிசியும் மாவும் தான் வந்தது" என்று வேதனைப்படுகிறார்கள்.¹

உணர்வுத் தேவையின் பொருளியல் மதிப்பு: உயிர் வாழ அத்தியாவசியமான பொருட்களான அரிசி, மாவு ஆகியவை வருவதைவிட, பிள்ளைகளிடமிருந்து வரும் கடிதத்திற்கே அதிக மதிப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. செல்வரத்தினம், "தனிய அரிசி மாவோட மட்டும் ஆக்கள் வாழ ஏலுமே? பிள்ளையளிட்டை இருந்து வாற லெட்டர்ஸின்டை அருமை உவங்களுக்கு விளங்கினாத்தானே!" என்று பேசுகிறார்.¹ போர்க்காலத்தில் பொருள்கள் மற்றும் உணவின் அருமை இருந்தாலும், உறவுக்கான ஏக்கம், அடிப்படைப் பிழைப்புத் தேவைகளை விட உயர்ந்த ஒரு மனிதநேயத் தேவையாக முன்வைக்கப்பட்டு, நாடகத்தின் மானுட மையக் கண்ணோட்டத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. கடிதமின்மை, வாழ்வின் நோக்கத்தையே கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது.

பிணைப்பின் அபாயகரமான செலவு: தொலைபேசித் தொடர்பிற்காகக் கொழும்பிற்குப் பயணம் செய்வது என்பது, பெரும் பிரயாணக் கஷ்டத்தையும், அதிக பணச் செலவையும் ஏற்படுத்தியது.¹ நாடக உரையாடலில், மகேஸ்வரி ஒரு பெண்மணி கொழும்புக்குப் போய் மகனுடன் போனில் கதைத்துவிட்டுத் திரும்பி யாழ்ப்பாணம் வந்த அரை மணி நேரத்தில் செத்துப் போனதையும், செல்வரத்தினம் தன் நண்பர் கொழும்பில் மகனுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது 'ஹாட் அட்டாக்' வந்து மரணமடைந்ததையும் கூறுகிறார்கள்.¹ தொலைபேசித் தொடர்பு என்பது ஆடம்பரமல்ல, அது உளவியல் உயிர்வாழ்விற்கான அத்தியாவசியத் தேவை. ஆனால், அதைப் பெறுவதற்கான பயணத்தின் சிரமம் மரணத்தை விளைவிக்கிறது. போரின் வன்முறை நேரடித் தாக்குதல்களால் மட்டுமின்றி, அடிப்படைச் சேவைகளை அணுகுவதைத் தடுப்பதன் மூலமும் நிகழ்கிறது என்ற ஆழ்ந்த சமூகப் பார்வையை இந்த உரையாடல் வழங்குகிறது.

6.3. போர்க்காலப் பொருளாதாரத்தின் யதார்த்தச் சிதைவு

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு முற்றுகைக்குள் இருந்த காலகட்டத்தில், அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகள் பல மடங்குகள் அதிகரித்துக் காணப்பட்டன. நாடகம் இந்த யதார்த்தத்தைச் சுருக்கமான உரையாடல் மூலம் பற்றிக் காட்டுகிறது: "ஒரு போத்தல் பெற்றோல் ரெண்டாயிரத்து எண்ணூறு விக்குது! கார் எங்கை ஓடுது? கார் மோட்டர் சையிக்கிள் எல்லாம் மண்ணெண்ணையக் குடிச்சுப் போட்டு முக்கி முக்கிப் புகையைக் கக்கிக்கொண்டு திரியுது" என்று ஐயாத்துரை குறிப்பிடுகிறார்.¹ இந்த விலையேற்றமும், எரிபொருள் நெருக்கடியும், அன்றாட வாழ்க்கையின் இயக்கத்தை எவ்வளவு தூரம் பாதித்தது என்பதை இந்த யதார்த்தப் பதிவு உணர்த்துகிறது.

VII. ஆய்வுப் பகுப்பாய்வின் முடிவுகள் (Findings)

இந்த விரிவான பகுப்பாய்வின் மூலம், 'எந்தையும் தாயும்' நாடகம் ஈழப் போரின் அவலங்களை அரங்கியல் ரீதியாகப் பதிவு செய்வதில் கொண்டிருந்த தனித்துவமான அணுகுமுறையும், சமூகத் தாக்கமும் பின்வருமாறு தொகுக்கப்படுகின்றன.

7.1. சமூகக் கட்டமைப்பின் புலப்பெயர்வு சார்ந்த சிதைவு (Diaspora-Induced Social Breakdown)

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் நாடகம், ஈழப் போர் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பிராந்திய மோதலாக மட்டுமல்லாமல், தமிழர்களின் பாரம்பரியக் குடும்ப உறவுகளை உடைத்து, ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தை உலகளாவிய தனிமைப்படுத்தப்பட்ட 'சர்வதேசியக் கொம்பனி' (Multi-National Company) அமைப்பாக மாற்றிய நிகழ்வு என்பதைக் கண்டறிந்துள்ளது.¹ பிள்ளைகள் பதினொரு நாடுகளில் சிதறி வாழும் உருவகம், புலப்பெயர்வின் பரிமாணத்தையும், பாரம்பரியக் குடும்பத்தின் அதிகாரம் உலகளாவிய பொருளாதார அமைப்பின் அதிகாரமற்ற கிளையாக மாற்றப்பட்ட அவலத்தையும் அங்கதத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறது. இந்தச் சிதைவு, யாழ்ப்பாணத்தில் தனித்திருந்த முதியோரை உளவியல் அதிர்ச்சிக்கும் தனிமைக்கும் உள்ளாக்கியது.

7.2. உளவியல் அதிர்ச்சியை அங்கதம் மூலம் கையாளுதல் (Management of Psychological Shock through Satire)

சங்கரப்பிள்ளையின் பாத்திரம் வெளிப்படுத்தும் சித்தப்பிரமை (மகன் பிள்ளையில் வருவதாக நம்புவது) மற்றும் முதுமைக் காலத் தனிமை போன்ற ஆழமான உளவியல் சிக்கல்கள், நாடகத்தில் அங்கதத்தின் நுட்பமான பயன்பாட்டின் மூலம் பார்வையாளருக்கு வலிமையான அனுபவத்தைத் தருகின்றன. அழிவின் கருவியான வானூர்தி சத்தத்தை, பாசத்தின் வருகையாகக் கருதும் அந்த உளவியல் குழப்பம், போரின் பேரச்சம் ஒரு தனிநபரின் உணர்வுகளை எவ்வளவு ஆழமாகச் சிதைத்துள்ளது என்பதைக் காட்டுகிறது.¹ இந்த அங்கதம், துயரத்தைக் குறைப்பதைக் காட்டிலும், துயரத்தின் அபத்தமான பரிமாணத்தை ஆழப்படுத்தி, அதன் தாக்கத்தை நிலைநிறுத்த உதவுகிறது.

7.3. அரங்கியல் மூலமான வரலாற்று ஆவணப்படுத்தலின் அவசியம்

நாடகத்தின் நிகழ்த்துகை, அதன் மையக்கருத்து, மற்றும் மானுடநேயக் கண்ணோட்டம் ஆகியவை 'எந்தையும் தாயும்' நாடகத்தை வரலாற்று ஆவணப்படுத்தலின் ஒரு முக்கியமான கருவியாக நிலைநிறுத்துகின்றன. நாடகம் என்பது 'வரலாற்று நிகழ்வுகளின் பட்டியல்' என்பதைக் கடந்து, 'மனிதர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்' என்ற மானுட மையத்திலிருந்து அவலங்களை எடுத்துரைக்கிறது.¹ நாற்சார் அரங்கியலைப் பயன்படுத்தியமை, யதார்த்த நாடகவியல் பாணியை (Realistic Style) உச்சத்திற்குக் கொண்டு சென்று, போரின் விளைவாக எழுந்த சவால்களைப் புதிய தலைமுறையினர் உணர்வு பூர்வமாக விளங்கிடச் செய்ய உதவுகிறது.¹

அட்டவணை 1: இந்த ஆய்வு, நாடகத்தில் சித்தரிக்கப்பட்ட அவலங்களை, சண்முகலிங்கத்தின் அரங்கியல் அணுகுமுறைகளுடன் இணைத்து பின்வருமாறு தொகுக்கிறது.

Table Title

பதிவு செய்யப்பட்ட அவலம்	சண்முகலிங்கத்தின் பாங்கமைவு (Technique)	அரங்கியல் விளைவு
பிள்ளைகளைப் பிரிந்த தனிமை	சித்தப்பிரமை, கனவு உரையாடல்கள் ¹	தனிப்பட்ட உளவியல் அதிர்ச்சியை வெளிப்படுத்துதல்.

பதிவு செய்யப்பட்ட அவலம்	சண்முகலிங்கத்தின் (Technique)	அரங்கியல் விளைவு
புலப்பெயர்வு / குடும்பச் சிதைவு	அங்கத உத்தி (சர்வதேசக் கொம்பனி உருவகம்) ¹	இழப்பின் உலகளாவிய பரிமாணத்தை விமர்சித்தல்.
தொடர்பாடல் நெருக்கடி	பயணச் சிரமத்தால் மரணமடைதல் குறித்த உரையாடல் ¹	பிணைப்பைத் தேடுவதன் ஆபத்தை நாடகமாக்கல்.
முதுமைக் கால அரவணைப்பின்மை	அயலவர் (ஐயாத்துரை) பாத்திரத்தை முதன்மைப்படுத்தல் ¹	சமூகத்தின் கூட்டு உழைப்பின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துதல்.
வான்வழித் தாக்குதல் அச்சம்	பேரச்சத்தையும், மகனின் வருகைக்கான ஏக்கத்தையும் இணைக்கும் உத்தி ¹	போரால் சிதைந்த மனதின் தர்க்கமற்ற நிலையை உணர்த்துதல்.

VIII. ஆய்வு முடிவுகள் மற்றும் பரிந்துரைகள் (Results and Recommendations)

8.1. ஈழத்து நாடக வரலாற்றில் எந்தையும் தாயும் நாடகத்தின் நிலைத்த முக்கியத்துவம்

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் 'எந்தையும் தாயும்' நாடகம், ஈழத்து நவீன நாடக வரலாற்றில் யதார்த்த நாடகவியல் பாணியைப் பயன்படுத்தி, போர்க்கால வாழ்வின் நுணுக்கமான பதிவுகளைச் செய்த ஒரு முன்னோடிப் படைப்பாகும்.⁴ இந்த நாடகம், போரின் விளைவாகத் தோன்றிய மூன்று முக்கியமான சமகாலப் பிரச்சினைகளை ஆவணப்படுத்துகிறது: முதலாவது, போரினால் கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட புலப்பெயர்வு; இரண்டாவது, புலப்பெயர்வு காரணமாகத் தாயகத்தில் எஞ்சிய முதிய தலைமுறையின் உளவியல் தனிமை; மூன்றாவது, இந்தச் சிக்கலான சூழலில் மானுடநேயம் மூலமாகப் பொதுச் சமூகம் தன்னை எவ்வாறு தக்கவைத்துக் கொண்டது.

நாடகத்தின் முக்கியத்துவம், போர்க் காலச் சமூகத்தின் உளவியல் ஆரோக்கியம் (Psycho-social well-being) குறித்த ஆய்வுகளுக்கு ஒரு முக்கியமான தளமாக அமைவதில் உள்ளது. புலப்பெயர்ந்த தலைமுறையினர் தாயகத்தில் தங்கியிருந்த பெற்றோரின் வலி மற்றும் தியாகத்தின் அளவை உணர்வுபூர்வமாகப் புரிந்துகொள்ள இந்த நாடகம் உதவுகிறது. புலப்பெயர்ந்த தலைமுறைக்கும், தாயகத்தில் வாழும் தலைமுறைக்கும் இடையிலான வரலாற்று மற்றும் அனுபவ இடைவெளியைக் குறைக்க இந்தப் படைப்பு ஒரு பாலமாகச் செயல்படுகிறது.

8.2. சமகால மற்றும் எதிர்காலச் சமூகத்திற்கான சமூகப் பாடம்

தலைமுறை இடைவெளிக்கான தீர்வு: பிள்ளைகளைப் பிரிந்து வாழும் முதுமை வாழ்வு என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒரு கூட்டுத் துயரம் என்பதை இந்த நாடகம் உணர்த்துகிறது. வெளிநாட்டு வாழ்க்கையின் வசதிகள், தாயகத்தில் தனித்திருக்கும் பெற்றோரின் அடிப்படை பாசத் தேவையையும், அத்தியாவசியப் பாதுகாப்பையும் ஈடுசெய்ய முடியாதென்பதை 'எந்தையும் தாயும்' நாடகம் ஆழமாகப் பதிவு செய்கிறது.

பரிந்துரை: பயன்பாட்டு அரங்கியல் (Applied Theatre): கல்வித் திட்டங்கள் மற்றும் சமூக உளவியல் ஆற்றுப்படுத்துதல் முயற்சிகளில் இந்த நாடகத்தின் பயன்பாட்டை ஊக்குவிக்க வேண்டும். கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் நுண்கலைத்துறை மாணவர்களது ஆற்றுகை மையக் கற்றல் முறைகளில் இந்த நாடகம் பயன்படுத்தப்பட்டது ⁴ என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இவ்வாறான பயிற்சி முறைமைகளைச் செயற்படுத்துவது, நாடகக் கல்வியை மேம்படுத்துவதுடன் மட்டுமல்லாமல், சமூகத்தின் வரலாறு மற்றும் சவால்களை உணர்வுபூர்வமாக உள்வாங்குவதற்கும், நிலைத்துநிற்கும் கல்வி அபிவிருத்தியைப் பெறுவதற்கும் வழிவகுக்கும்.⁴ இந்தப் படைப்பைப் பயன்பாட்டு அரங்கியல் (Applied Theatre) சட்டகத்திற்குள் கொண்டுவருவது, சமகாலச் சமூகங்களுக்குப் போரின் அதிர்ச்சி நீடித்திருக்கும் நிலையில் உளவியல்ரீதியான புனர்வாழ்வுக்கு (Psychosocial Rehabilitation) உதவும்.

IX. மேற்கோள் விபரம் (Works Cited - MLA Style)

1. சண்முகலிங்கத்தின் நாடகப் படைப்பின் பிரதியிலிருந்தும், நாடக ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்களிலிருந்தும், அரசியல் ஆய்வாளரின் மேற்கோள்களிலிருந்தும் தகவல்கள் பெறப்பட்டுள்ளன.
2. சந்திரகுமார், சு. யதார்த்த நாடகவியல் இலக்கியமும் பகுப்பாய்வும். குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு, 2022, ப. 85.
3. சண்முகலிங்கம், குழந்தை ம. எந்தையும் தாயும் நாடகம். செயல்திறன் அரங்க இயக்கம், யூன் 2008, யாழ்ப்பாணம், இலங்கை, ப. 6.
4. தேவானந்த், தே. (ஆய்வின் தலைப்பு அறியப்படவில்லை). (ஆவணப்படுத்தப்படாத அரங்க ஆய்வு/சஞ்சிகை). 2008, ப. 3.
5. குணசேகர, திசராணி. (கட்டுரை தலைப்பு அறியப்படவில்லை). பினான்சியல் டைம்ஸ் (இதழில் வெளிவந்த கட்டுரையின் தமிழாக்கம்). ஞாயிறு தினக்குரல், 10 ஆகஸ்ட் 2025, ப. 06-07.

உரிமம்



இந்த ஆக்கம், கிரியேட்டிவ் காமன்சு அட்ரிபியூசன் 4.0 சர்வதேச உரிமத்தின் கீழ் உரிமம் பெற்றுள்ளது.